

partierne fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti over regeringspartierne, SF og Enhedslisten, som helt klart siger nej til, at EU på noget tidspunkt skulle gå hen og blive en atommagt, og som siger klart nej til en overnational sikkerheds- og forsvarspolitik i EU.

Der er to partier, der har meldt ud i dag – og det er noget, der ændrer diskussionen i dansk EU-politik, må man sige – at de står fast ved, at de ikke vil sige nej til, at EU udvikler sig til en militær- og atommagt.

Jeg vil lige præcisere både over for SF og over for Fremskridtspartiet, at vi ikke har lagt skjul på i bemærkningerne, at vi også er modstandere af NATO. Vi har heller ikke i bemærkningerne lagt skjul på, at vi i det hele er modstandere af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i EU. Men vi har koncentreret disse to forslag om at få fastslået – hvilket vi også er glade for er lykkedes at få gjort i dag – at det overnationale princip ikke skal indføres på dette område i EU. Der er grænsen sat ved det mellemstatslige. Atomvåbnene skal ikke ind i EU, og det er fastslået så klart og skarpt, som det næsten kan, i Folketinget her i dag. Det er vi meget glade for fra Enhedslistens side.

Så må vi naturligvis gå ud fra, at det også bliver udmøntet i den tekst, der bliver grundlaget for den danske forhandlingsposition på regeringskonferencen. Det skulle jo ikke kunne blive noget problem, når man tager den enighed i betragtning.

Her forudsætter jeg naturligvis, at regeringen er indstillet på og har viljen til ikke at tage hensyn til de synspunkter, der er blevet fremført af Venstre og De Konservative i dag. Jeg ville mene, at de synspunkter gør det utænkeligt, at der kan opnås en samlet aftale om et nationalt kompromis mellem regeringen, Venstre og De Konservative.

Jeg kan ikke forestille mig, at regeringen efter de meldinger, som er kommet i dag fra regeringens side på de to helt fundamentale ting, skulle bøje sig så meget over for Venstre og De Konservative, at et nationalt kompromis med de to partier kunne blive en realitet. Det kan jeg næsten ikke forestille mig. Det ville i hvert fald for partier som Socialdemokratiet og De Radikale betyde, at de fuldstændig skulle gå væk fra principper, som de i hvert fald i denne debat klart har meldt ud at de stadig væk støtter og står fast på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af miljøgarantien.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 24/10 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Der er i forslaget her en modsigelse imellem selve overskriften og forslagets indhold.

Selve miljøgarantien er kun omtalt i overskriften. Miljøgarantien er den, der er i artikel 100 A, stk. 4, og miljøgarantien giver jo som bekendt mulighed for, at et enkelt land kan træffe beslutning om at beskytte sit eget niveau – på et højere niveau vel at mærke, og det skal man notere sig – såfremt det ikke sker i en protektionistisk hensigt. Dette er centralt for forståelsen af den såkaldte miljøgaranti.

I dette beslutningsforslag omtales jo slet ikke spørgsmålet om, at det ikke må være i protektionistisk hensigt. Følger man teksten her, ville man til enhver tid uden hensyn til det handelspolitiske kunne forbyde hvad som helst ved importen til et land. Det ville selvfølgelig åbne for sluserne, give mulighed for en handelsprotektionisme til stor skade for Danmark, for dansk eksport og for den økonomiske udvikling.

Men når dette er sagt, skal jeg også sige, at temaet, miljøbeskyttelse, er helt centralt i forhandlingerne mellem partierne om udformning-